

Kmetijske in rokodelske Novice.

Na svitlobo dane od c. k. krajske kmetijske družbe.

Tečaj V.

V sredo 14. maliga travna 1847.

List 15.

Sanje cesarja Rudolfa I. *)

v poslavljenje rojstniga godú Njih veličastva, presvitliga cesarja

F E R D I N A N D A I.,

19. dan maliga travna 1847.

Na Dunaji v poslójpi mogóčniga cesarja
Veselje s krepkim glasam v zlate strune vdarja,
In s hvalo povzdiguje junakov hrabre déla,
Ki Avstrija med svoje jih védno bóde štéla.

Lé cesar *Rudolf* milo prijatle pogleduje,
Šercé se mu z britkostjo u persih razpokuje;
Še enkrat zlato kupo na zdravje vsih povzdigne
Ter blagovoljno réce, ko pévcam molk pomigne:

„Junaško dal je zmago Gospód nebés in zemlje,
„Ki kraljam krone kuje in kraljam krone jemlje;
„Spodobi se hvaléžnost za zmago mu skazati,
„Pa *mertvim* tudi bratam pomilovanje dati!“

In bile so beséde te sveto vsim povélje,
V molitvi na kolénih puhté vsim vroče želje
V višave zdaj nebeške za véro, dom, cesarja,
Za terdin mir dežéle, za dušo *Otokarja*. —

Ko polnoči odbíje, že v spanji vse počíva,
Le cesar *Rudolf* sam še britké solzé prelíva;
Sej rad bi dal cesarstvo, rad zgubil svojo zmago,
De bi le *Otokarju* spet vdihnil dušo drago.

In ko dremota prva očí mu solzne zvéže
In prvo sladko spanje na dušo se mu vléže,
Mu zdi tako se živo, kralj *Otokar* de vstaja
In seréno kakor bratec desnico mu podaja.

Kot v jasni nôči luna se po obzórji zlíje,
Takó se u poslójpi svitloba zdaj razvíje,
In kórov glasno pétje mu oznanuje hvalo,
De serce blago v sanjah se mu je radovalo.

In iz svitlobe jasne podóba *Otokarja*
Prijazno se izsnuje in stópi pred cesarja,
V rokah 'má vejco oljke, iz oljke venc na glavi,
In z milim glasam sprave cesarju milo pravi:

„Gospod je s tabo, *Rudolf*, in on je véčna slava!
„Iz groba se povernem; — pri Tebi le je sprava!
„Duh krepkih me naródom prebudil je iz spanja,
„Sladák pokóju duše, kot rósá pomladanja.“

„O vódi jih po póti, po kateri se *pravica*
„Sprehaja véčno terdna, nezmágana kraljíca;
„In terdna bo v naródih Ti v Tvojih v vék podpóra,
„De vsak naklep sovražni razkrušiti se mora.“

„In davno zé po Tebi u časov skrivnim téku
„Bo v tém sedel poslójpi u mira zlatim véku
„Vnuk moder in pravičen — naródom vsih veselje,
„Ki bo imel za blagor vsiga človeštva želje.“

„In ród bo Tvoj Evropa še mnogo let částila,
„Kér védno le od Njega se bo modrósti učila; —
„Ná, *vejco te oljke*, vse správe žlahtni kamen;
„Ohrani rodovini jo svoji! — Amen! Amen!“ —

In v pokoj duh se spravljen spét *Otokarja* verne,
Razslé so se nad grobam njegovim megle čérne;
Stoglasnih korov pétje napolni visóčine:
„„O blagor, blagor vnukam *Rudolfa* rodovine!““ —

* *

In kar takrat stoglasni so kóri prepeváli
So danes v pétje seréno Slovénici zvésti djali:
„Bog, **Ferdinanda** dolgo — še dolgo nam ohrani,
„De pozno tje se verne, kjér so očetje zbrani!“
Malavašič.

*) Cesar *Rudolf I.* iz *Habsburškiga* rodú je bil začetnik rodovine našiga presvitliga cesarja *Ferdinanda I.* Kaj več so že gospod *J. Koséski* v 38. listu leta 1844 od njega povédali. V veči umljivost pričíjoče pésmi pa moramo opomniti, de je iz pobója na *Marskim* polji nad *Dunajem* posnéta, v kateri je česki kralj *Premisel Otokar II.* 24. vélikiga serpana 1278 premágan in zoper voljo cesarja *Rudolfa* umorjen bil. Tudi Slovénici so se v tem pobóji pod vojvodstvom *Ulriku Heunburškiga* junaško obnesli. Kdor pa hoče cesarja *Rudolfa* v velikosti njegove slave poznati, mu nasvétjemo „*Rudolfjado*“ od prečastitljiviga patrijarha in vélikiga škofa *Ladistaja Pirkerja* brati.